ANUL I No. 21 | 4 PAGINI 2 LEI | Joi 14 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Imprumutul Reîntregirii

Din apelul domnului General Ion Antonescu pentru imprumutul reîntregirii, și din raportul domnului ministru al finanțelor, se desprinde clar, luminos, grija cea mare a Guvernului, pentru acțiunea de reîntregire a Țării.

Cu câtă căldură își îndreaptă Conducătorul Statului apelul, spunând:

„De pe pământul desrobit, în mijlocul luptei pentru Cruce și Dreptate, îmi îndrept gândul către tot Neamul nostru și tuturor le cer să sprijine Statul în aceste ceasuri mari".

Trăim într'adevăr **ceasuri mari** și ne este hărăzit de Dumnezeu să cunoaștem și noi, după atâtea suferinți și jertfe, o epocă de înălțare și de refacere. Altădată, fiecare gând nobil și curat, se izbea de meschinele interese ale streinilor și ale jidanilor, care transformau intențiile unora bune, ale Țării, în valori speculative.

De aceia țara n'a cunoscut o epocă la fel cu cea care i se pregătește, adică:

„Ca să cinstim jertfa Eroilor"

„Ca să ne înălțăm Patria;

„Ca să ridicăm din cenșa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna;"

Vetrele noastre peste care a gemut până mai eri, haosul, corupția și minciuna.

Aceleași vetre, aruncate de o guvernare ticăloasă, în brațele sângeroase ale hidrei jidovești și comuniste, transformate — când bravii copii ai Generalului au trecut Prutul ca să le recucerească cu jertfa sângelui — în scurm și cenușă.

Pentru provinciile care au trăit vremuri de cutremurătoare suferință, Generalul cere Țării:

„Ca să putem da Basarabiei și Bucovinei tot ceia ce au pierdut prin sinistra cutropire și să putem păși la mari lucrări de interes național;"

De aceia emisiunea unui imprumut public este absolut necesară, pentru refacerea Țării și pentru noua epocă de liniște și pace, cari se arată ca niște zori strălucitoare pentru Neamul românesc.

Sentimentele patriotice ale tuturor fiilor adevărați ai țării noastre au fost văzute în repetate rânduri, când Țara le-a cerut ceva.

S'au dus să se jertfească chiar, la chemarea Ei, pentru întregirea Ei.

Astăzi pornim la reclădirea aceleași Țări, și nu credem să se găsească un singur fiu al pământului românesc, care să nu înțeleagă semnificația clipei de față și chemarea Generalului erou:

„Nu vă cer contribuții de jertfă, vă cer să dați Statului numai economia voastră".

Dominte Timonu

Punerea la punct a minciunilor agenției sovietice Tass

Un post de radio străin, care folosește informația netrebnică a Agenției Tass, pretinde a ști că pierderile românești sunt mult mai mari decât în războiul trecut. Că au fost incidente între Germani și Români și acte de sabotare pe teritoriul României.

La aceasta avem un singur răspuns:

Poporul Român, în întregime, a numit războiul împotriva bolșevismului: Războiul Sfânt".

Și fiecare din Români l-a cinstit așa cum orice conștiință credincioasă Patriei știe s'o facă.

Fiindcă pentru Români, ceeace este sfânt rămâne sfânt, atât pentru ei înșiși cât și față de marii lor aliați.

In ce privește pierderile românești, desigur că agenția Tass confundă pierderile întunecatei armate de comuniști, sdrobită de Cruciada Europei, cu pierderile armatei române.

Intrigile politice asupra situației interne și internaționale a Generalului Antonescu, le-am răspuns în comunicatul de acum câteva zile; iar decorarea sa de către Marele Fuehrer este cel mai bun răspuns.

Tancuri sovietice distruse

Apelul către națiune al d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, rostit aseară la radio

ROMÂNI,

Războiul sfânt ne-a dezrobit pământurile, ne-a apărat liniștea, ne-a spălat fruntea, ne-a împietrit onoarea.

La Răsărit, neamul nostru și-a reîntregit strămoșescul trup, deschizând aripi de ocrotire peste pământul Voevozilor Moldovei de altă dată.

Prin fapta Generalului Antonescu, prin lupta bravei noastre Oștiri, prin sfânta Cruciadă a Europei și apriga bătălie germană, Neamul nostru a șters fulgerător urmele înegurate ale prăbușirilor apuse.

Acum un an, eram neînțeleși și eram singuri. Eram cârmuiți greșit și eram frânți.

Neamul își destrămase sufletul, iar granițele noastre se prăbușeau neputincioase.

Ne pândea cotropirea distrugătoare, ne amenința pierderea vieții și a avutului și se sfărâma Domnia.

Români, să nu uitați.

Fiindcă suferința trebue să modeleze sufletele și să cutremure popoarele.

Adevăratele Neamuri dăltuesc din durere tipar nou de viață și din biruință deslănțue fior nou de luptă.

Din această sfântă victorie românească trebue să deschidem drum de vifor viitorului național.

După marea Unire dela 1918, brațele s'au încrucișat pe piepturi, de pare că destinul, împlinindu-se, ne secătuise fapta.

Reîntregirea aceasta să ne răzbune uitările de eri.

Pentrucă un Neam nu este mare și întreg fiindcă Providența îi întinde larg brațe de binefacere.

Ci este mai mare, în marșul său asupra vieții, cere Providenței, veșnic juste, dreptul său la luptă și la împlinire, în fiecare zi, în fiecare faptă.

*

Deaceea, Români, în acest ceas mare de mândrie și de drepturi, ascultați chemarea Conducătorului Erou și urmați exemplul Regelui Țării.

Dați cu toată credința românească obolul încrederii și muncii voastre, pentru ca Statul să poată împlini marea misiune care abia acum începe.

Români,

Fiindcă reîntregirea deschide răsărit nou Neamului. Ea nu s'a încheiat pe câmpul de bătae.

Trebue înainte de orice să dăm bravei noastre Armate armele frânte în luptă, întregindu-i armamentul. Ea a fost scutul, pe a se reazimă puterea și dreptul nostru, viitorul și dreptatea.

Trebuie apoi să cinstim Eroii căzuți în luptă.

Lor trebuie să le închinăm nu o recunoștință de vorbe deșarte sau numai dreptatea viitoare a Cronicarului.

Ci pruncilor lor, familiilor lor, acestor făclii vii ale durerii biruitoare, lor trebue să le dăm azi — așa cum a făgăduit Generalul — toată grija și închinarea prezentului.

Marilor răniți, simbol viu al jertfei veșnice, Statul trebuie să le împlinească viața. Pentru ei nici o jertfă nu este prea mare, ci este o datorie.

D. Prof. MIHAI A. ANTONESCU

Dar mai ales provinciilor reintrupate, Basarabia și Bucovina, trebue să le dăm toată fapta noastră de reînviere.

Acolo orașele sunt pustiite. Vetrele fraților noștri sunt prăbușite.

Din casele muncii și trudei lor a rămas doar cenușa zidurilor.

Câmpurile au fost golite de bogăția muncitoare a țăranului moldovean; și holdele Domnului își întind brațe de rugă ca să li se culeagă rodul.

Dar unelte nu sunt.

Asupra lor, asupra fraților noștri basarabeni și bucovineni trebue să ne aplecăm cugetul cald de ocrotire.

Ei se întorc în ziduri pustiite și fărâmate.

Copiii lor sunt fără adăpost și fără școale.

Bisericile sunt prădate, spitalele sunt ruine.

Națiunea trebue să închine economia muncii clăditoare acestor provincii ale Neamului.

Dați-ne-o Români.

Acest război a fost pentru noi o luptă de liberare a pământuri-

(Continuare în pag. II-a)

Sub cerul basarabean

Cerul de deasupra este singura realitate caldă care încântă și dă încredere ochiului. Uneori înălțimile acestea azurate poartă în ele ceva din marea taină a minunilor. Nici nu s'ar putea altfel. Copilăria, cea dintâi prietenă adevărată a cerului, aduce odată cu liniștea de sus și visul și umbra marilor apropieri de divinitate. Popoarele tinere — cumva apropiate de vârsta căreia i s'ar putea spune a copilăriei — simțesc curățenia aceasta a minunilor și ascamănă holdele de stele de sus, cu holdele nesfârșite ale pământului, care găsește totdeauna o compensare dreaptă numai în înălțimile de deasupra.

Dar aceasta este poate o apologie a întinsului! A nesfârșitului! A enigmei care uneori se desbracă de taine, dăruind sufletului un început de cunoaștere! O inițiere, în contingentul căreia oamenii găsesc ceva din ineditul și poate chiar din veșnicia îngăduită sub forma volatilă, fluidă a duhului căreia i se simte prezența, dar căreia nu i se poate aduce nicio remarcă exterioară definită. Este pretutindenescul pământului care se face sesizat, dar care se vede cu un ochiu indiferent, poate chiar strein uneori.

In răvășirea interioară, însă, a efluviilor de apropiate înrudiri cu pământul locurilor tale natale, nu poți spune așa ceva. Puterea intensă cu care trăiești și împarți vieața lui cu a ta, nu-ți dă dreptul numai la simple speculări de aspecte izbitoare care farmecă emotiv anumite rezerve de suflet. Despre țărna aceea din care îți crește duhul și despre cerul înseninat ce ți-a scăldat o întreagă tinerețe de cel mai profund și mai valabil zbenghiu, privirile cu apa sinilie a adâncurilor de sus, nu poți să nu te simți solidar cu ea, până la o identificare care sfârșește prin a contopi vremelnicia unui destin cu veșnicia celuilalt. Și totuși de multe ori nu poți spune nimic. Urci gândul! Ca niște zboruri aproape eterate urci privirile! Intinzi mâna să cobori parcă minunile de sus și plângi când neputința nu-ți lasă în palmă nici măcar o stea de aur, cât o rodie. Pe pământul de acasă, pe ogorul de sub nesfârșitul cer basarabean, acolo unde te întorc nostalgiile dulci cât niște beatitudini și acolo unde netrebnicia unor mâni criminale au semănat minciuna și vrajba, unde streinii de neam au batjocorit icoane, altare și morminte, colo unde logodnicile au așteptat îmbătrânite întoarcerea visurilor înapoi, inima mea largă cât un sat cu prispe moldovenești și sufletul — o voevodală purcedere spre minuni și zările, mă chemă azi să-i sărut țărna. Să mă întâlnesc cu tradiția, să vorbesc cu limba mea holdelor, grădinilor, fântânilor și mamei care nu-și mai contenește lacrămile revederii în năframă.

Haide, lasă, maică română, nu mai plânge. M'am întors la tine să-ți samăn grădina bătrâneților cu soare! Să-ți spun despre scrisorile de odinioară, lungi cât rugăciunile nesfârșite pe care le ziceai pe-ascuns să nu te știe bolșevicii și implorai norocul și sănătatea copiilor tăi duși să izbândească dreptatea. Da, dreptate! A ta, a satului; dreptatea altora ca voi și dreptatea neamului! E puțin cam scump lucrul acesta maică! Pentru minunile de sub cerul nostru de acasă s'a vărsat sânge, împlinind nu numai una, ci nenumărate jertfe. Mărețe și de răsad, ca aceea din cântecele și doinele tale din tinerețe.

Roagă-te, maică, și acuma și închină-te lor! Însă, să nu-i plângi. Plinirea destinului lor s'ar cutremura dacă i-am plânge. Pentrucă sub resfirarea cerului basarabean voluntariatul lor la moarte a fost și rămâne un simbol cu o semnificație de dăruire mai mare decât orice osteneală a destinelor clădite năvalnic. Morții de acolo trăiesc vieața pământului, dar sunt ca visele care ne înfloresc diminețile încă pline de somn. Din jertfa lor mâine vom întinde un braț pentru cea mai fericită destindere din durere, din somnul propriei noastre necunoașteri, propriei noastre rătăciri.

Neculai V. Coban

Biruitorul

Infrățirea Dinastiei cu națiunea

Marele nostru critic Titu Maiorescu, în cartea lui „Istoria contimporană a României", descriind războiul dela 1877, spune că acesta a fost un prilej de înfrățire al tinerei Dinastii române, cu poporul. Venită în țară în 1866, Familia Regală a găsit în războiul de independență, ocazia manifestării sentimentelor ei de solidaritate desăvârșită cu poporul român. Regele era la postul de comandă al armatei, iar Regina Elisabeta, împărțea soldaților răniți, bunătatea ei plină de farmec și duioșie. Legătura dintre Tron și Țară s'a făcut deci la noi, pe câmpul de luptă, în momentele grele de suferință și încercare națională. Nu prin drepturile sale scrise s'a legat Regele de popor, ci prin sentimentul său de simpatie și solidaritate cu națiunea, care era în suferință.

Caracterul popular al Dinastiei Române, s'a manifestat în în toate actele ei de mai târziu.

Regele Ferdinand și neuitata Regina Maria, s'au legat pe veci de neamul românesc, prin războiul de întregire din 1916-1918. Regele era printre soldați pe care-i încuraja, promițându-le pământul, care li s'a și dat. Regina Maria, „Mama răniților", a alinat atâtea suferințe și dureri, prin cuvântul și fapta ei, încât poporul i-a arătat cea mai mare admirație și recunoștință.

Astăzi România este din nou în război, pentru drepturile ei sfinte. Dinastia noastră este ca și în trecut, în mijlocul acestei uriașe frământări, manifestând legătura ei strânsă cu poporul. Tânărul nostru Rege, ca și marii lui înaintași, este prezent pretutindeni, unde se desfășoară marea luptă a libertății noastre. M. S. Regele Mihai a inspectat frontul de mai multe ori, interesându-se ca nimic să nu lipsească soldaților. A cercetat, împreună cu d. General Antonescu câmpul de luptă, unde a dat îndrumări și a răsplătit pe cei viteji. Pretutindeni, tânărul nostru Rege, a fost primit cu dragoste de către ostași, care au văzut în vizitele Sale repetate și în interesul pe care-l poartă mersului războiului, o dovadă de solidaritate și înfrățire cu poporul. Ca și marii săi înaintași, Regele Mihai I se va lega de simpatia poporului, prin a-

(Continuare în pag. II-a)

A FOST DECORAT UN OSTAȘ

Vara aceasta ne-a adus două mari bucurii. De două ori țara a fost cinstită pentru vrednicia ei. Intâi când am biruit dușmanul ce o cotropise și'n urmă când prietena noastră Germania a dat Generalului Ion Antonescu cea mai mare decorație. Toată umilința din anul trecut s'a spulberat. Obrazul țării s'a limpezit ca boita după ce ploaia o spală de nouri. Nația și-a recăpătat strălucirea de altă dată și'n istorie se'nmulțesc paginile unor zile vrednice de trecutul glorios.

Marele conducător al Germaniei, Adolf Hitler, pentru întâia oară așează pe pieptul unui om străin de țara lui, cea mai mare decorație. Generalul nostru e singurul militar din lume care o are.

Această prețuire ne umple inima de mândrie. Avem tot dreptul să ținem fruntea sus, ca lumea'ntreagă să citească în seninătatea ei marea bucurie ce-o împodobește.

N'a fost decorat Conducătorul țării; obiceiul acesta de a se împodobi piepturile șefilor de state s'au înmormântat sub noile prefaceri.

N'a fost decorat primul ministru al unei țări prietene. Vanitatea aceasta nu-l călăuză bărbatului care-și împlinește o datorie.

A fost decorat un comandant de oști, un comandant care prin priceperea, vrednicia și vitejia lui, a înfrânt una dintre cele mai puternice armate.

Soldații noștri, la cot cu cei germani, sub conducerea marelui General, au purtat cu stăruință lupte grele împotriva unui dușman care-a necinstit credința și încălcat o țară care de mii de ani a fost românească și va rămâne deapururea. Ostașul român s'a înfrățit cu cel german prin aceleași jertfe, împărtășind pământul țării cu sânge care a închegat, pentru totdeauna, prietenia dintre cele două popoare. Și această înlănțuire sufletească s'a făcut sub Generalul Antonescu. Două țări, cu un trecut încoronat numai de biruințe, s'au întâlnit pe acelaș drum al istoriei. In fața viforului dușman, pieptul românogerman a ridicat stâncă de granit. S'a scris adevărul cu sabia, s'a făcut dreptate cu glonțul.

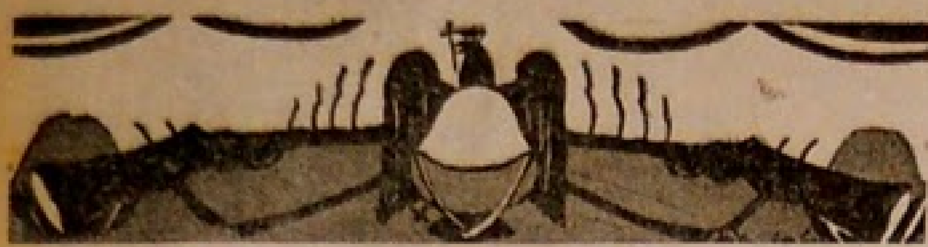
Comandantul oștirii germane și române a dat dovezi de așa însușiri războinice, c'a uimit lumea. Orice vorbe ar fi de prisos. E peste putință să înfățișezi pe acest ostaș în pragul vremurilor de azi. Lăsăm timpul să-și cearnă uitarea, ca'ntr'un târziu, când s'or liniști apele, să răsară acest ostaș în toată măreția lui. Dar nu putem a nu întări cinstea ce i s'a adus țării de acel mare om, Adolf Hitler. El a cunoscut în Generalul nostru pe marele ostaș, după cum cunoscuse în el pe aliatul cinstit de până eri și de totdeauna. El a văzut în Conducătorul Statului român pe adevăratul îndrumător de oști și-a fost dinainte încredințat că izbânda va fi câștigată.

Că nu s'a înșelat este faptul că în toate luptele biruința a fost de partea lui. Astăzi armatele conduse de Generalul Antonescu înaintează, din victorie în victorie.

Crucea de fier acordată de Adolf Hitler strălucește, nu pe tunica Generalului, ci pe pieptul țării.

N'a fost decorat Conducătorul Statului; a fost decorat un ostaș: Cel mai bun, cel mai vrednic, cel mai înțelept, cel mai viteaz.

O. Iov

DUH și SLOVĂ

CE DOR...

Basarabiei

Ce dor din infinitul zărilor de gheață,
te mână pe aripi de crin hai-hui?
oprește-te vreau trupul să-l frâng ca pe o umbră
și lauri de lumină în păr să-ți pui...

Din nopțile cu lacrimi de stele căzătoare,
voiu cobori cândva în sul tău stingher;
hai, spune-mi cine-i însul ce ți-a pălit obrazul,
mințindu-te-a fi înger din vecinicul eter.

Ce buze otrăvite ți-a supt potirul gurii,
ce dinți ți-a încolțit obrazul tău de zeu?
nu plânge, în primăvara-aceea la înserată,
te-oi ridica din humă 'n Irusalimul meu.

Pe cerul frunții tale va străluci de-apururi
lumini nemuritoare din spațiul sfânt și rece,
și demonii privi-vor o stea aprinsă-aievea
crescând tot mai departe, mai sus de vis vei trece.

Horațiu Ionescu

CRESTĂTURI

■ Există, în țara noastră, o incorigibilă lipsă de simț estetic, o desinteresare de tot ce-i frumos și bun. Lumea, mai degrabă, dă un pol, doi, pentru diferite fleacuri, decât pentru o revistă sau o carte serioasă, pe care o disprețuește cu desăvârșire, negăsind nimic interesant în cuprinsul ei. Acest lucru, foarte regretabil din partea lor, îl fac așa zișii intelectuali, care, în schimb, în fiecare zi, dau busna pe la berării și cinematografe, nebăgând în seamă că, prin banii asvârliți în vânt ar putea da un real ajutor, încurajând tinerele talente, speranța de totdeauna a țării, — și'n acelaș timp și-ar procura o lectură sănătoasă și instructivă.

Până când vor dura toate acestea, până când? La infinit nu poate să meargă, deoarece atunci zadarnic au scris predecesorii noștri, zadarnic scriem noi, cei de astăzi, zadarnic vor scrie cei ce vor urma mâine. Poporul român e tânăr și plin de nobile virtuți. Până nu de mult s'a învârtejit în lupte crâncene, care l-au oprit dela o desvoltare literară hotărâtoare, cum s'a întâmplat în Apus. Abia de un secol, — frământările lăuntrice potolindu-se, — s'a putut manifesta în voie, ajungând, în cele din urmă, la înălțimea celorlalte neamuri europene, cu o cultură de două ori milenară.

■ Orice s'ar spune, literatura trebue încurajată. Sincer. Din toată inima. Să înțelegem, odată, că răul pornește dela însăși ființa noastră. Să nu uităm pe cei ce scriu, pe cei ce se străduiesc intens să ridice prin munca scrisului lor, nivelul cultural al țării și dintre care mulți se zbat în cea mai neagră mizerie. Așteptăm o renaștere spirituală — nu-i așa? Tindem spre o civilizație înaltă, desăvârșită. Ne închinăm însă unor idoli de carton, plăcerilor efemere, deșertăciunei. Și, totuși, exclamăm emfatici (parcă noi am fi vinovații!) „Nu se citește... Nu se citește". Cât timp vom sta cu ochii închiși, domnilor, cât vom dormi? Să sprijinim scriitorii. Operele lor, în care dânșii au pus suflet din sufletul lor, să-și poată găsi adăpost în rafturile bibliotecilor noastre. Să le avem, oricând, la îndemână. Să fim oameni...

■ Nici mai înainte, în sec. al XIX-lea, slova românească nu era privită cu prea mare simpatie. Cucoanele, boerimea franțuzită, să se intereseze de condeierii idealiști, să-i doară [illegible] de nesomn, tinerețea irosită pentru o bucată de pâine, pentru'un hârb de glorie? Jertfele se consumau ca niște făclii de ceară, anonime aproape... Lipseau mângâierile, lipseau răsplățile. Numai mărăcinele. Atât. Mărturisirea, plină de o fumurie tristeță, a lui Iacob Negruzzi, din amintirile sale despre Junimea, este, — credem, — edificatoare: „Amicii mei ziceau glumind, că eu singur sunt autorul, culegătorul, colectorul, directorul, ba chiar și cititorul „Convorbirilor literare". Deși lucrurile nu erau tocmai așa, totuși numai eu știu cu ce greutăți am putut-o scoate la capăt. Opream pe oameni pe uliță, ca să le cer abonamentul, încât unii când mă vedeau de departe, fugeau pe celălalt trotuar și grăbeau pasul; mă rugam de mai mulți membri ai societății să ajute Convorbirile cu câte ceva, alergam la fiecare lună pe la ei acasă, ca să încasez banii, întreținerea corespondenței, dam socoteala materiei de tipărit. Încurcam pe toți să scrie mai ales în timpul vacanțelor și mergeam chiar până acolo, că hotăram fiecărui ce să se ocupe anume. Într'un cuvânt, făceam totul și, neajungând banii încasați, puneam în fiecare an diferența din punga mea".

S. G.

BIBLIOTECILE SĂTEȘTI DIN BASARABIA

Ne întoarcem în Basarabia noastră dragă, la umbra sacră a vetrelor strămoșești, — după un an de vremelnică părăsire, — cu sufletele înviorate, cu inimile pline de mireasma unor nădejdi îmbătătoare.

Acolo, unde nebunia bolșevică a semănat panică, ură și desfrâu, unde dinamita a aruncat în aer orice urmă de civilizație umană, noi trebue să introducem din nou fiorul părintesc al dragostei adevărate, lumina dulce și binefăcătoare a slovei românești.

O viață superioară, bazată pe muncă disciplinată și ascultare, va trebui să rodească bogat deasupra ruinelor fumegânde, deasupra pustiirilor și dezastrelor.

Să nu uităm imperativele ceasului de față, riscul și abnegația. [illegible]

Or noi, până astăzi, în pofida tuturor greutăților, [illegible]

Totul la ființa dela carte. Să înțelegem odată. Să se aibă în vedere educația sistematică a fiilor de țărani [illegible] „Viitorul națiunii române, — spunea Mitropolitul Veniamin Costaki, vajnicul luminător al poporului, din secolul trecut, — stă în înmulțirea cărților și a studiilor în limba patriei".

Căminele culturale, în privința aceasta, au făcut mult de lucru, deoarece la țară nu se citește, iar pa-

[illegible] time nobilă a cititului se cere încurajată, sprijinită din răsputeri, prin înființarea de biblioteci sătești.

Aceste mici foruri de cultură incipientă, absolut necesare în Basarabia desrobită, [illegible]

La sate, copiii, cași bătrânii, [illegible] cartea; deoarece n'are cine să-i îndrume pe calea binefacerilor culturale, n'are cine să-i pună față în față cu o lectură potrivită *mentalității* și necesității lor. În felul acesta, o seamă de elemente valoroase se pierd în anonimat, în masa compactă de jos, fără a-și putea desvălui capacitățile și puterea de muncă.

Dacă am avea, în satele noastre basarabene, biblioteci bine înzestrate și bibliotecari conștiincioși, [illegible]

Ajutați pe frații voștri obijduiți, luminători ai poporului! Dați-le sfaturi. Nu-i lăsați supuși greșelilor. Fiți stâlpi de mângâiere [illegible], chiar dacă sforțările voastre nu-s îndeajuns răsplătite.

Să lucrăm, cu toții, într'o nestăvilită exaltare, [illegible] țărănimii basarabene, măcar o parte din sâmburele de lumină și adevăr, cu care ne-a înzestrat Dumnezeu. Fiindcă, vorba poetului:

Talpa țării, biata ceată,
Ridicând-o din nevoi,
Ridica-vom țara toată,
Ridica-ne-vom pe noi!

Sergiu Grosu

Urmele regimului roșu în Bucovina și Basarabia

Pasiunea de distrugere a bolșevismului

După cum am văzut în articolele precedente, bolșevicii intenționând să menajeze populația, n'au bruscat formele de viață existente în Bucovina și Basarabia. Astfel, au îngăduit bisericii să funcționeze neoficial, a respectat în parte proprietatea individuală și s'au ferit să se atingă de mare parte din obișnuințele și susceptibilitățile poporului. Dar a fost numai un compromis menit să salveze aparențele, deoarece sub această formă stă ascunsă încercarea bolșevismului de a nimici societatea românească și de a instaura haosul moral și economic. Orice acțiune a autorităților de natură politică culturală economică avea ca țintă să distrugă ordinea existentă. Pasiunea de distrugere a regimului roșu a străbătut viața românească din Bucovina și Basarabia dela un capăt la altul, fără nici o excepție.

Vom examina pe rând aspectele încercării bolșevice de a nimici civilizația și societatea românească pentru a arăta cât de puternică a fost pasiunea de distrugere a bolșevismului.

In domeniul politic, rușii au prigonit, închis, deportat și ucis pe aproape toți fruntașii vieții politice, morale, culturale și economice. Fruntașii vieții românești erau un obstacol în fața bolșevismului, pentru că ei erau păstrătorii și apărătorii tradițiilor și obiceiurilor ca și îndrumătorii și susținătorii opiniei publice. Orice om de vază fie că era un om cu ascendent moral asupra celor din jurul său, ca: fruntaș politic, intelectual, preot, învățător, etc.; fie că era om cu influență asupra vieții economice și a condițiilor de muncă ca: comerciant, industriaș, agricultor, proprietar urban, etc.; era un stâlp al societății vechi și un centru de rezistență contra acțiunei de bolșevizare. Bolșevicii au înlăturat din sânul populației orice personalitate mai răsărită, ca apoi să poată modela pe aceasta după voința lor.

Pe teren economic, acțiunea de distrugere a ordinei burgheze a fost tot atât de îndrăzneață. Bolșevicii, ca să distrugă nu numai proprietatea individuală dar să desrădăcineze din om chiar și ideia și instinctul de proprietate au confiscat întreprinderile comerciale și industriale, marea proprietate rurală și urbană.

Rușii nu s'au atins de mica proprietate: la oraș au lăsat să locuiască în casele lor pe toți acela care aveau case mici și le foloseau numai pentru ei, la sate au lăsat pe țărani să-și muncească nestingheriți micile lor locuri de pământ pretinzându-le numai un bir în natură. Însă trebue să observăm că aceștia s'au folosit neoficial de bunurile lor, ei nu s'au bucurat de un drept ci numai de o toleranță, deoarece nici moral și nici juridic regimul comunist nu le-a recunoscut dreptul de posesiune asupra caselor și asupra pământurilor lor. Toți știau că sunt numai tolerați pe propriul lor pământ și așteptau zi de zi să fie scoși din drepturile lor. Acțiunea de distrugere întreprinsă de bolșevism contra societății românești a luat însă proporții catastrofale pe tărâmul vieții spirituale și sociale. Cea mai puternică acțiune de distrugere a fost îndreptată contra structurei morale a societății care este formată din: biserică, familie și școală.

Credința creștină a avut rădăcini adânci în populația românească, ea asigura baza morală a societății, satisfăcea aspirațiile poporului către o lume transcendentă și mângâia suferințele celor mulți, cu alte cuvinte, credința a întreținut aproape întreaga viață spirituală a poporului de jos. Bolșevicii au încercat să nimicească biserica și să desrădăcineze din suflete sentimentul religios, pentru ca poporul rămas fără suportul său moral de căpetenie, să devină apt pentru îndocrinarea ateistă și păgână.

Familia a fost unul din factorii cei mai puternici care au întreținut și desvoltat românismul în Bucovina și Basarabia. Ea posedă o solidă bază religioasă, morală și afectivă. Bolșevicii și-au dat seama de trăinicia familiei românești și au pornit o aprigă acțiune de distrugere a sentimentului de familie și de desființarea familiei ca instituție socială de bază. Bolșevicii au desființat moral și juridic familia: au suprimat orice formalitate în căsătorie și divorț, formalități care avea rolul să asigure căsătorie o seriozitate și o trăinicie corespunzătoare misiunei ce îndeplinește în societate. Sub bolșevism căsătoria s'a redus la semnarea într'un registru a doi martori și o taxă de 25 ruble, divorțul se obținea în acelaș fel, cu deosebirea că taxa era de 50 ruble. Cineva putea să se căsătorească și să divorțeze de mai multe ori pe zi, legea nu-l stânjenea cu nimic.

Bolșevicii, folosind școala contra familiei, au încercat să nimicească legăturile sufletești dintre copii și părinți. Urmând concepția lor, după care copiii aparțin partidului comunist și ca atare trebuesc formați în spiritul lui și pentru triumful lui, au monopolizat instrucția și educația copiilor, au făcut tot ceeace puteau să-i atragă și să-i înstrăineze de biserică, de familie și de tradiție, voind să facă din ei așa cum au făcut din tineretul rus, nu numai oameni fără familie dar și factorii de distrugere a familiei. In Bucovina și Basarabia au fost copii, care, îndemnați de educatorii lor, au spionat și denunțat pe părinții lor, acceptând să devină acuzatorii, uneori pentru vinovății imaginare, ai acelora care le-au dat viață.

Bolșevismul a încercat așa dar să distrugă orice factor politic, moral și economic care rezista acțiunei sale de convertire a populației la comunism. Nicăieri în Bucovina și Basarabia nu există vreo urmă de politică și acțiune de organizare și construcție, ci numai urme adânci ale încercării de anarhizare și distrugere. Bolșevicii au știut numai să distrugă, n'au știut să și clădească. Au fost parcă posedați de demonul care neagă tot și care distruge tot. Pasiunea de distrugere a luat forme morbide în timpul retragerii armatei roșii din cele două provincii românești. Cu dinamită și cu foc, pentru a nu mai rămâne nimic în picioare, bolșevicii au distrus clădiri mari și frumoase, școale, biserici, fabrici, uzine, etc., tot ceeace avea o importanță în viața unui popor. Orașe frumoase și gospodării agonisite și zidite cu trudă au fost prefăcute în cenușe. Acolo unde altă dată era viață, acum este pustiu, numai ruine triste și morminte proaspete amintesc că pe acolo s'au retras soldații roșii. Cei ce au văzut Chișinăul sub explozii și flăcări au retrăit fără îndoială clipele de groază pe care, cu multe secole înainte, le-au trăit locuitorii Romei când Nero, nebunul încoronat, i-a dat foc ca să distreze tovarășii săi de orgii.

O armată, când este obligată să se retragă, are dreptul să distrugă depozite de arme, muniții și materiale militare, deoarece acestea, căzând în mâinele adversarului, pot să fie întoarse contra sa, însă nimic nu-i dă dreptul să distrugă mijloacele de viață ale populației civile. Armata roșie n'a ascultat de această regulă elementară, din contră în Bucovina și Basarabia ea a distrus prin dinamită și foc: a) toate clădirile publice și toate întreprinderile de utilitate publică; b) toate întreprinderile comerciale și industriale (nu mai există în Bucovina și Basarabia nici o industrie de niel un fel, nic o moară țărănească și nici o industrie destinată exclusiv țărănimei); c) toate magazinele au fost distruse și mărfurile ce se aflau în ele au fost arse; d) mare parte din casele particulare din orașe, din cele mai mari, au fost distruse cu dinamită și foc.

Bolșevicii, timp de un an de zile cât au stăpânit Bucovina și Basarabia, au încercat să distrugă biserica, familia, școala și economia, iar când au fost obligați să plece, și-au încoronat opera nefastă prin distrugerea instituțiilor și întreprinderilor care serveau exclusiv interesele masselor populare.

DINCOLO DE NISTRU...

Ce povestește soldatul Neculoiu Ioan

Duminică, 10 August am făcut o vizită la Internatul, amenajat în spital pentru răniți, al „Soc. ortodoxe naționale a femeilor române", de sub supravegherea binevoitoare a d-nei Alexandrina Cantacuzino. Afară ploua torențial; zi mohorîtă, de vară, ca un preludiu inefabil al toamnei, nu prea îndepărtate... Mă interesau flăcăii noștri, răniți dincolo de Nistru... Ce spun ei? Cum arată? Dorințele care-i frământă?...

Un doctor, foarte simpatic, îmi îndeplinește gândul, conducându-mi pașii într'un salon curat, spațios, în care o rază de fericire abundentă juca pe fețele celor câțiva soldați-eroi, mulțumiți că și-au putut vărsa sângele pentru Țară și Rege. Înlemnisem. Mi-era rușine de mine însumi. Veneam să vorbesc cu *desrobitorii*, cu exponenții viguroși ai sacrificiului și răscumpărării, cu inimile acestea mari și cadențate, *eu*, — care nici n'am văzut, măcar, câmpul de bătaie, care n'am simțit sărutul dureros al glontelui inamic...

Ca să nu măresc prăpastia lăuntrică dintre mine și ei, am căutat să rup tăcerea. I-am întrebat de toate. Nu se văicăreau, ferească Dumnezeu! Erau mândri și așteptau cu nerăbdare ziua când vor putea să se întoarcă din nou pe frontul Transnistriei, — acolo unde bate acelaș inimă românească, de pretutindeni...

— Nu vă este frică, măi băieți, că odată și odată, năpasta are să deie peste voi? Nu vă temeți de moarte? Viața îi frumoasă și scumpă...

— Dece să ne îngrijorăm domnule? Noi ținem la viață, ca toți oamenii, — răspunse unul dintr'înșii. Dar nici de moarte nu ne temem. Ehei, parcă nu tot pe pământul nostru o să murim?

Da, pe pământul nostru. Și pentru descătușarea lui din ghiarele hidrei bolșevice... Pentru o lume mai bună...

LA „VALUL TURCULUI"...

Cu Neculoiu Ioan am stat de vorbă mai mult. Voinic și tânăr, — abia are 22 de ani, — pare tăiat din cremene. A fost rănit puternic la șoldul piciorului stâng. De umblat, poate umbla. Și are niște ochi melancolici... Îi este dor, o lecuță, de acasă, de ai lui, — țărani dela brazdă, purtători de dragoste de țară și de credință statornică.

— Ia povestește-mi, cum ai căzut rănit și unde. Mă interesează foarte mult spusele dumitale.

N'a așteptat să fie rugat a doua oară. Dâmbovițean energic, cumpătat la vorbă, povestirea lui părea un susur de ape, o frântură de hronic bătrânesc.

— „Apoi... Nistrul l-am trecut pe data de 23 spre 24 Iulie, în bărci de plută, la orele 11 noaptea. Măi, ce noapte frumoasă era... Pe malul celălalt ne-am hodinit puțin, ca să mai răsuflăm. Soroca dormita în păcla întunericului, iar Basarabia o purtam, parcă, la sân. Înainte! Trebuiam să punem pe fugă cu orice preț, pe tovarășii lui Stalin, dealtfel obișnuiți cu fuga. Să ne steie în cale? Of, vai de spinarea lor! Așa am mers vreo 2-3 zile. Abia la 26 Iulie am dat peste forțe însemnate rusești, cu care am avut ceva de furcă, fiind ascunse în cazemate solide. Dar bunul Dumnezeu ne-a ajutat. La 27 și 28 Iulie, batalioanele 2 și 3 au dat atacul. Rușii rezistau cu înverșunare. A fost nevoie să intervină și batalionul din care făceam parte și eu. La 29 Iulie, ora 2 după amiază, maiorul batalionului a dat ordinul de asalt. Acum e acum. Inamicul vărsa un foc nimicitor. Am pornit pe o vâlcea în apropiere de satul „Valul Turcului". O gârlă a fost trecută cu ușurință. Mai departe ne aștepta un crâmpei de pădure. Am luat-o pe o coastă și ne-am repezit, în salturi, spre poziția fortificată bolșevică. Doamne, Doamne! Ce sgomot mai era! Parcă se prăbușeau tăriile cerului. Atunci am căzut rănit. Nu m'am urnit multă veme din loc. Au venit, însă, ai noștri și m'au dus la adăpost..."

Tânărul Neculoiu Ioan se opri de povestit. Fața i se luminase ca de o lumină. Afară ploua monoton și trist.

— Ce ai, de te-ai înnegurat?

— Ce să am, Mi-i frică, domnule, că n'o să mă mai trimeată din nou peste Nistru. Vreau să toropesc și eu vreo câteva duzine de bozbojnici... C'așa li se zice la Ruși... Și-apoi, la Bug nici n'am fost, și-aș vera să mă duc și prin părțile celea...

Mai mult, n'am încercat să-l descos.

O, sfântă dragoste de țară!

ȚARANII TRANSNISTRIENI

Erau veseli că, în cele din urmă, au scăpat de „raiul comunist". De când nu așteaptă sărmanii, ziua izbăvirii? Istoria a fost vitregă, din cale-afară, cu pământul lor, cu ei... Astăzi nu-i mai poate nimeni opri ca să se unească pe vecie cu țara mumă. Pe frații desrobitori îi primesc cu lacrimi în ochi, cu bucate, cu ce au pe lângă gospodăriile lor. N'au desperat și iată că visul li s'a împlinit. Nu se putea să nu răsară și pentru acești obidiți locuitori ai Transnistriei, soarele dreptății...

N. G.

Anglia se așteaptă la puternice atacuri germane

AMSTERDAM, 11 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. comunică:

Anglia trăește în așteptarea unor puternice atacuri aeriene germane, — astfel a declarat d. Duff Cooper într'o cuvântare ținută în fața microfonului.

Pericolul cel mai mare pentru Anglia, a adăugat fostul ministru al informațiilor britanice, sunt submarinele germane, care amenință aprovizionarea britanică.

Apelul către Națiune al d-lui prof. Mihai Antonescu

(Urmare din pagina I-a)

lor, dar și o luptă pentru dreptate.

Ostașilor care au biruit, care au făcut dania sângelui lor, trebue să le aducem dania recunoștinței noastre.

In acest ceas când justiția trebue să stăpânească lumea, să facem dreptate ostașului țăran, dându-i pământul biruinței dar și plugul muncii. Ajutați-ne să împlinim această poruncă a dreptății.

Iată ce este Împrumutul Reintregirii.

ROMANI,

Generalul Antonescu a făgăduit Țării un Stat nou cu suflet nou.

Ați simțit cu toții prăpastia trecutului surpându-ne drumurile.

Pe înfrângeri, pe sbucium și prăbușiri, nu se putea înfăptui până acum revoluția națională înnoitoare.

Dar azi când ne rezemăm pe biruință trebue să durăm din ea temelie nouă de Stat puternic și cutezător.

Temelia aceasta a pus-o ostașul român, bravul nostru general și ofițerii Regatului.

Chemarea ceasului ne poruncește să ajutăm toată truda eroică a Generalului ca să poată ridica Statul nou Statul de mândrie românească și de credință muncitoare al Regelui Mihai I.

Pentru aceasta nu vă cerem o jertfă. Nu vă impunem biruri. Nu înecăm în monetă nouă nevoile vechi, cu toate că fetișismul aurului se stinge sărac.

Vă cerem economia muncii, vă cerem să ne dați acest rod, pentruca, din el să putem rodi.

Vom da premii și daruri unelte și răsplată celor care ne încredințează economia lor.

Și vom întoarce acest rod de economie curată și întreagă așa cum ni l-ați dat, curat, întreg, cum este Generalul Conducător.

După sfântul bir de sânge, trebue să aduceți toți această contribuție liberă pentru a întări România.

Statul și mulțimile lui setoase de împlinire o așteaptă.

De atâta vreme țărănimea noastră stă credincioasă știind că dreptatea va să vină.

Veacurile de robie vor fi răzbunate prin faptă adevărată pentru țărani.

Fiindcă întotdeauna țărănimea ne-a dat tot ce a avut și tot ce i-am cerut: munca și sângele.

Este timpul să-i dăm și noi.

Să înfăptuim bătrâna așteptare a Țărănimii noastre.

Acei care v'ați ridicat din sate și toți cei cari ați strâns vrednic bogăția satelor, ajutați-ne să vă înălțăm semenii prin împrumutul țărănesc.

Să ridicăm satele, să dăm ogoarelor unelte, brațelor rod, fiindcă numai așa vom da Țării bogăție.

Tineretul, viforul de fulger al Neamului așteaptă și el să-i despicăm luminiș de împlinire desrobitoare.

Mii de cărturari, stau strajă pentru ca să aducă Statului puterea lor nouă de generație însuflețită.

Muncitorii știu și ei că va veni ceasul, când marile lucrări naționale de interes obștesc, le vor ajuta truda.

Iar dincolo de hotare românii, risipiți de vitregie, așteaptă încrezători să ne facem datoria.

Fiindcă Neamul nostru se întinde acolo, unde Dumnezeu a înfipt graiul nostru nepieritor, lumină din lumina veșniciei noastre.

Și numai puterea noastră le dă credință și numai înălțarea noastră le dă mândrie.

Românii știți că Statul Regelui curat și al Generalului neiertător este Statul Muncii și al cinstei.

Știți că întunecările risipitoare și necurate ale trecutului au murit.

Că Generalul Antonescu și Guvernul său, ca și slujitorii Neamului, muncesc cu râvnă curată și [illegible] nevrednica necinste în pumni de dreptate răzbunătoare.

Românii din sate și orașe,

Sprijiniți împrumutul Întregirii, încredințați acestui Stat economiile voastre.

Dați-le Patriei.

Fiindcă deasupra omenescului [illegible] vremelnic, Patria se ridică nepieritoare.

Ea este siguranța vieții și avutului nostru.

Ea este leagănul copiilor noștri.

Ea este apărătoarea credințelor și a drepturilor veșnice.

Române,

Dacă vrei să-ți vezi Patria mândră și puternică, dă-i azi sprijinul tău.

Te sprijini, singur, Române.

ANGLIA IN PRAGUL FOAMETEI

LISABONA, 12 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI anunță:

Călători veniți din Anglia confirmă că recentul bombardament aerian german împotriva porturilor Cardiff, Dover și Bristol, a provocat pagube foarte mari.

Situația devine în Anglia din ce în ce mai grea. Lipsa de alimente se agravează în mod constant. Prețurile produselor alimentare sporesc în mod vertiginos.

Înfrățirea Dinastiei cu Națiunea

(Urmare din pagina I-a)

cest războiu, unde spiritul și grija Lui este prezentă. Pentru un Rege tânăr, un asemenea prilej este momentul, în care El poate câștiga definitiv inima poporului, peste care domnește.

M. S. Regina Mamă Elena a vizitat spitalele de răniți din provincie și Capitală, împărțind daruri soldaților și îmbărbătându-i în marea lor suferință. Cea mai duioasă Mamă a țării, a voit să fie Mama tuturor, celor de pe patul de durere. In aceste clipe de încercare, nu este inimă care să simtă suferința și să vrea să o ușureze mai mult, ca aceea a Reginei Mame Elena. Bunătatea Ei este cuceritoare, iar dragostea de mamă cu care înconjoară pe Augustul Ei fiu, vrea să o reverse asupra tuturor celor care au nevoe de ajutorul Ei. Împărțind daruri rănițilorr. Regina Mamă răspândește pretutindeni dragostea și bunătatea, pe care n'o vor uita niciodată cei care s'au bucurat de mângâerea Ei.

Dinastia Română se înfrățește astfel încă odată cu poporul peste care domnește, prin suferințele acestui război de libertate. Ea câștigă rădăcini în inima poporului cu care este solidară în suferință și nevoi. Cele trei războaie, au legat definitiv Dinastia de sufletul și aspirațiile noastre. Regalitatea românească își are bazele de susținere în popor. Ea nu reprezintă o clasă socială, ci națiunea întreagă, cu care este solidară și la bine și la rău. Monarhia noastră este populară, strâns legată de inima și sufletul națiunii.

Prezența Regelui și a Reginei Mame printre răniți și pe front, cimentează vechea și durabila solidaritate dintre Dinastie și popor, fiind cea mai bună chezășie a desvoltării noastre viitoare.

Sprijiniţi autorităţile Statului pentru prinderea spionilor

Incercările inamice de a trimite pe teritoriul ţării noastre agenţi, spioni şi terorişti, prin lansare cu paraşuta sau prin alte procedee, au fost in mare majoritate zădărnicite, agenţii respectivi fiind prinşi inainte de a-şi putea indeplini misiunea pentru care au fost trimişi.

S'a constatat, cu această ocazie, concursul preţios pe care populaţia civilă îl poate da pentru prinderea agenţilor şi paraşutiştilor inamici.

Intrucât inamicul continuă a face uz de acest mijloc lansând paraşutişti îmbrăcaţi civil sau chiar în uniforme româneşti, este o datorie pentru orice român, de a concura la prinderea acestor spioni şi agenţi terorişti.

Concursul poate fi dat fie semnalând autorităţii celei mai apropiate prezenţa paraşutiştilor sau spionilor inamici, fie acţionând pentru prinderea lor.

Ministerul Apărării Naţionale va acorda premii în bani persoanelor civile care dau indicaţiuni sigure sau iau parte la prinderea paraşutiştilor şi spionilor inamici.

Acordarea acestor premii să stabilirea valoarei lor până la suma de lei 20.000 se va face în raport cu împrejurările, pe baza rapoartelor înaintate de comandamentele operative sau teritoriale care au în sarcina lor organizarea apărării teritoriului, în regiunea unde au fost prinşi paraşutişti, spionii sau teroriştii inamici.

Jidanii din Iaşi vor purta ca semn distinctiv o stea cu şase colţuri

Măsurile Comandamentului Militar

Iaşi, 11. — D. general comandant militar al oraşului nostru, a dat o ordonanţă care prevede obligativitatea pentru populaţia de origine etnică evreiască de orice sex şi vârstă din întreg cuprinsul Municipiului Iaşi, în 48 ore dela apariţia ordonanţei, să poarte cusute pe partea stângă a pieptului, în mod vizibil, pe fond negru, o stea cu 6 colţuri (2 triunghiuri suprapuse) din stofă sau pânză de culoare galbenă de dimensiunile 7 cm. în diametru.

Cei care se vor abate dela dispoziţii se vor pedepsi cu închisoare corecţională dela una lună la un an şi cu amendă dela 1000 la 10.000 lei.

INFORMAŢIUNI

In Prospectul de emisiune al împrumutului Reintregirii, publicat în numărul nostru de eri, în coloana 3, rândul 1 s'a tipărit din eroare „1 oblig."

Publicăm în redactare exactă textul apărut ori cu greşeala de mai sus:

Se rambursează cu câte:	1	2	3	4	5
			LA TRAGEREA		
[illegible] „	1 oblig.	1 oblig.	—	—	1 oblig.
2.000.000 „	1 „	1 „	1 oblig.	1 oblig.	1 oblig.
1.000.000 „	2 „	2 „	2 „	2 „	2 „
500.000 „	4 „	4 „	4 „	4 „	4 „
200.000 „	8 „	8 „	8 „	8 „	8 „
100.000 „	16 „	16 „	16 „	16 „	16 „

Ministerul Economiei Naţionale, subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, constată — după o situaţie prezentată deDirecţia Mişcării C. F. R. — că s'ar afla depuse în staţiuni şi pe terenuri particulare din preajma staţiunilor, cantitatea de 41.000 vagoane cu lemne de foc, pentru cari nu sunt depuse cereri de transport, (frachte) la staţiunile respective.

Dispoziţiunile deciziei nr. 252 din 6 Mai a. c. art. 15, obligă pe toţi exploatatorii să depună frachte pentru toate cantităţile de lemne de foc ce transportă în staţiuni şi consideră drept contravenţie nedepunerea de frachte pentru stocurile aflate în gări sau pe terenuri particulare din apropierea acestora, care se pedepseşte drept crimă de sabotaj conform art. 29 din decretul lege pentru activarea producţiei regimul preţurilor, reprimarea speculei ilicite şi a sabotajului economic.

Se aduce la cunoştinţa celor în cauză că începând din ziua de 15 August a. c., ministerul va face cercetări la staţiuni şi dresa acte acelor ce n'au depus frachtele respective.

*

D. ministru subsecretar de Stat dela ministerul Afacerilor Interne a aplicat pedeapsa destituirii din funcţiune comisarului ajutor Adamescu Nicolae dela Chestura Poliţiei Timişoara, fiind condamnat pentru luare de mită; pedeapsa îndepărtării din serviciu a agentului de poliţie Dumitriu Nicolae şi gardianului public Trifan Ion dela Detaşamentul de poliţie Filipeşti Tg. primul făcându-se vinovat de rea comportare în serviciu, iar secundul de luare de mită şi pedeapsa destituirii din serviciu a agentului de poliţie Ionescu Gheorghe, dela detaşamentul de poliţie Filipeşti Tg., fiind vinovat de luare de mită.

*

Ministerul agriculturii sfătueşte pe toţi plugarii ale căror recolte nu se pot treera la timp fie din cauza lipsei de braţe, fie din cauza lipsei de maşini de treer, să le strângă în clăi sau stoguri mai mari, bine făcute, pentru a nu putea strica din cauza ploilor.

Conform aprobării d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, timbrarea actelor de furnituri şi executări de lucrări, intervenite între armata germană şi diferiţi furnizori se va face potrivit regimului de aplicare a taxelor de timbru şi impozit proporţional în vigoare pentru armata română.

*

Ministerul de Finanţe a dispus ca ambalarea boielei de ardei, să se facă în pachete de câte 1 kgr. şi ½ kgr., prevăzute cu o banderolă de control. Boiaua de ardei provenită din import va fi reambalată după aceleaşi norme. Pe viitor pentru orice cantităţi găsite în magazinele de vânzare a colonialelor sau în pieţele de desfacere a produselor alimentare fără banderola de control, dacă nu se va putea face dovada plăţii taxelor de consum, se va dresa acte de contravenţie, conform prevederilor legii.

*

Ministerul Finanţelor aduce la cunoştinţa proprietarilor agricoli ale căror recolte au fost distruse din cauza inundaţiilor şi grindinei căzute în vara acestui an, că prin ordinul circular Nr. 153,640 din 23 Iulie 1941 s'au dat dispoziţiuni administraţiilor financiare de constatare pentru scăderea impozitelor corespunzătoare pagubelor încercate.

Pentru obţinerea scăderilor de impozite contribuabilii agricultori vor depune cererile de scădere direct la circumscripţiile de constatare de care aparţin, organele fiscale fiind obligate să le cerceteze imediat şi să le soluţioneze potrivit dispoziţiunilor art. 67 din legea contribuţiunilor directe.

*

D. General N. Stoenescu, Ministrul Finanţelor, mulţumeşte călduros funcţionarilor direcţiunii datoriei publice, pentru patrioticul lor gest de a subscrie suma de 37.117 lei la fondul pentru ajutorarea familiilor eroilor morţi şi răniţi în războiul sfânt de eliberare a Basarabiei şi Bucovinei de Nord.

*

Episcopia Hotinului comunică următoarele:

Cucernicii preoţi din eparhia Hotinului cari se pregătesc să se întoarcă în parohiile părăsite, sunt rugaţi să-şi procure foi de calendar pe anul 1941 din cele rămase nevândute la parohiile unde au slujit ca utilizaţi sau încadraţi, pentru a le distribui enoriaşilor lor.

Excelenţa Sa Edo Bulat, Ministrul plenipotenţiar al Croaţiei a prezentat eri scrisorile de acreditare

Solemnitatea dela Castelul Peleş

Suveranul ascultând discursul ministrului croat

M. S. Regele a primit Luni la ora 12 a. m., în Castelul Peleş, la Sinaia, pe Excelenţa Sa Edo Bulat, ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar al Statului independent croat. In această audienţă de prezentare, d. ministru Bulat a prezentat Suveranului scrisorile sale de acreditare.

Excelenţa Sa, împreună cu suita alcătuită din d-nii Danyel Crijen, prim secretar de legaţie, dr. Mladen Jirousek, secretar de legaţie şi dr. Ernest Bauer, ataşat de presă, a fost însoţit până la Castel de d. col. adj. Andronescu, iar în faţa Castelului Peleş a fost întâmpinat de d. col. Octav Ullea, maestru de ceremonii al Curţii Regale care i-a condus spre sala florentină, în timp ce în curtea de onoare răsunau acordurile Imnului naţional croat executat de fanfara batalionului de gardă.

In sala florentină, cu ceremonialul obişnuit, d. ministru Edo Bulat a înmânat M. S. Regelui scrisorile de acreditare, de faţă fiind d-nii prof. Mihai A. Antonescu, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri şi ministru de Externe, col. Socrat Mardare, şeful Casei Militare a M. S. Regelui, col. Ullea, col. adj. Andronescu, col. adj. C. Petre-Lază şi lt. Vergatti, ofiţer de ordonanţă.

D. ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar al Statului independent croat, Edo Bulat, a spus cu acest prilej următoarele:

MAJESTATE,

Este pentru mine o mare fericire faptul că prin hotărârea Conducătorului Statului independent al Croaţiei mi s'a făcut onoarea să păşesc pe pământul României în calitate de prim ambasador al Croaţiei reînviate, şi aceasta în acelaş moment, în care ultimul nour al comunismului barbar dispare depe orizontul Europei creştine şi civilizate.

Sub conducerea celui mai mare om de Stat şi Conducător de oaste al tuturor timpurilor, Adolf Hitler şi a marelui şi genialului Conducător al revoluţiei fasciste, va fi creată o nouă Europă la care România şi Croaţia vor contribui nu numai cu o vie colaborare politică, ci şi cu sângele lor.

Jertfa sângelui nu înseamnează ceva nou pentru popoarele noastre. Croaţii au fost din vremuri stravechi apărătorii creştinismului şi ai civilizaţiei apusene în spaţiul dintre Adria şi Dunăre, în timp ce românii erau bastionul culturii în spaţiul dintre Dunăre şi Marea Neagră.

In acest mod le-a reuşit popoarelor noastre să apere, înspre binele Europei, bunurile lor culturale comune în lupta împotriva tendinţelor potrivnice culturii care veneau din răsărit.

Mândri de această tradiţie glorioasă şi de această menire plină de onoare în amintirea strălucitelor exemple ale trecutului lor din vremea lui Mihai Viteazul şi Zvonimir, actualele generaţii române şi croate aduc în noua ordine europeană înalte valori naţionale, rezultatul culturii lor milenare şi patriarhale.

Poporul croat care şi-a realizat, după lupte de secole, independenţa, se bucură de fericirea poporului român care prin voinţa Majestăţii Voastre şi prin acţiunea hotărâtă a Conducătorului, Generalul Antonescu, îşi recapătă în Răsărit graniţele etnice şi istorice.

Sunt convins că stabilirea unor strânse relaţii politice, culturale şi economice între Regatul României şi Statul independent croat, va fi de mare folos, atât pentru cele două State cât şi pentru reconstruirea Europei de Sud, şi îmi iau libertatea să adresez Majestăţii Voastre rugămintea de a mă sprijini cu bunăvoinţă în această însărcinare a mea, căreia mă dedic cu toată însufleţirea.

Depunând în mâinile Majestăţii Voastre scrisoarea prin care Conducătorul Statului independent Croaţia mă acreditează pe lângă Majestatea Voastră în calitate de Trimis Extraordinar şi Ministru Plenipotenţiar, folosesc acest prilej pentru a exprima sentimentele de înaltă admiraţie, pe care Conducătorul Statului independent Croaţia le nutreşte faţă de Auguste personalitate a Majestăţii Voastre, faţă de Conducătorul Noului Românii Mari şi faţă de nobilul şi viteazul popor român.

A răspuns M. S. Regele.

DOMNULE MINISTRU,

Primesc cu plăcere din mâinile Excelenţei Voastre Scrisorile prin care Şeful Statului Croat vă acreditează pe lângă Mine în calitate de întâiul Ministru Plenipotenţiar şi Trimis Extraordinar al Croaţiei independente.

Acest act solemn are, precum spuneţi, o semnificaţie cu atât mai înaltă, cu cât el găseşte ţările noastre luptând alături pentru aceiaşi cauză a libertăţii şi a civilizaţiei creştine.

Se reia astfel o nobilă tradiţie a trecutului care ne reaminteşte de secularele sforţări ale poporului român şi croat pentru a apăra credinţa străbunilor şi drepturile pământului moştenit de la ei. Aceste sforţări eroice au stropit cu lacrimi şi cu sânge ţinuturile de la Marea Adriatică până la Marea Neagră, peste care fapta lui Zvonimir cel Mare sau a lui Mihai Viteazul a lăsat dâră puternică de lumină pentru viitor. Pe această cale de credinţă, de onoare şi de bărbăţie, am pornit şi azi alături de bravii ostaşi ai Germaniei şi Italiei, pentru a dărâma visul urât al barbariei comuniste şi pentru a pune piatra de clădire unei Europe noi, paşnice şi fericite.

Salutând în Excelenţa Voastră pe trimisul unui popor vrednic care împărtăşeşte aceiaşi credinţă şi aceiaşi nădejde cu poporul Meu, vă asigur de voinţa noastră sinceră de a adânci cât mai mult relaţiile politice, economice şi culturale între cele două ţări. La această muncă şi pentru acest scop înalt veţi găsi întotdeauna, Domnule Ministru, în împlinirea misiunei ce începeţi nepreţuitul Meu sprijin, al Conducătorului Statului şi al Guvernului Regal Român.

Suveranul a stat apoi de vorbă câteva minute cu d. ministru Edo Bulat. Acesta a prezentat M. S. Regelui pe membrii legaţiei croate. D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi ministrul de Externe, s'a întreţinut deasemeni câteva momente cu d. ministru Bulat şi însoţitorii săi.

Oaspeţii Suveranului au trecut apoi la Castelul Foişor, fiind invitaţi la dejun de M. S. Regele şi M. S. Regina Mamă Elena.

Locul României în cadrul Europei totalitare

ROMA, 11 (Rador). — Ziarul „Il Matino Illustrato" din Napoli publică un articol intitulat „Noua Românie", din care extragem:

„Viitorul României poate fi privit cu mult optimism, atât în ce priveşte viaţa sa naţională, cât şi în ce priveşte locul pe care îl ocupă în marea colaborare la noua ordine stabilită de puterile Axei". Autorul articolului, *vorbeşte apoi despre ţăranul român, despre spiritul lui tradiţionalist, care se manifestă în toate împrejurările vieţii de stat român, despre noile baze pe care a fost aşezat statul român şi scrie în această privinţă:*

„In prezent, cu ajutorul Germaniei şi Italiei, a fost creată o bază statală ideală, pe care toţi românii autentici, adică liberi de influenţele străine, pot să colaboreze pentru viaţa unei patrii libere şi unite"

In continuare autorul scrie:

„Războiul împotriva Rusiei a strâns şi mai mult legăturile dintre România şi noua Europă, prin contribuţia de eroism şi de sânge pe care România a dat-o pentru construirea unei lumi mai bune".

Săptămânalul „Passo Romano" publică un articol al d-lui Neri, intitulat: „Basarabia"

Autorul articolului face un istoric succint al Basarabiei. După ce vorbeşte de tragica etapă pe care Basarabia a traversat-o în vara anului trecut, d. Neri scrie revenind la actualitatea politică şi istorică a acestei provincii:

„Evenimentele s'au maturizat cu o oarecare repeziciune, fiindcă înainte de împlinirea unui an de dominaţie bolşevică asupra Basarabiei, românii au intrat în războiu cu Rusia alături de Puterile Axei şi prin marşul lor victorios cu armatele URSS-ului au recâştigat teritoriile care le fusese smulse.

„Piccolo" publică o corespondenţă din Bucureşti despre împrumutul naţional român pentru refacerea Basarabiei şi Bucovinei şi reproduce apelul adresat poporului nostru de către Domnul General Antonescu

„Lavoro Fascista" publică o corespondenţă a d-lui Enrico Mandillo, intitulată: „Vizite pe linia Stalin, între Nistru şi Bug".

Autorul descrie fortificaţiile sovietice pe porţiunea dintre Nistru şi Bug, de curând vizitate de Domnul General Antonescu, care, „a consacrat prin prezenţa sa în acest sector al războiului, sacrificiul soldaţilor săi".

Subliniind apoi calităţile soldatului român, care a reuşit să înfrângă pe acest front „una din cele mai formidabile maşini de războiu", d. Mandillo citează aprecierile făcute de un general german despre acest soldat:

„Nu putem să nu admirăm bunătatea şi simplicitatea soldaţilor români, devotamentul care îi animă, pentru tradiţiile strămoşeşti, curajul cu care înfruntă moartea şi supunerea faţă de superiorii lor".

*

Ziarele italiene subliniază ampla participare a presei române la doliul naţional italian, cauzat de moartea eroică a fiului Ducelui.

RETRAGEREA DIN CIRCULAŢIE A MONETELOR DE 50 ŞI 100 LEI

D. Prof. Mihai Antonescu, vicepreşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri, a semnat un decret lege prin care, începând dela data de 12 August 1941 se retrag din circulaţie monetele metalice de 50 şi 100 lei.

Pentru înlocuirea emisiunilor de monetă metalică de 50 şi 100 lei, autorizate prin Jurnalele Consiliului de Miniştri Nr. 2448 din 13 Noembrie 1936, Nr. 2543 din 1 Septembrie 1937, Nr. 178 din 3 Februarie 1938 şi Decretul-Lege Nr. 2982 din 26 Iulie 1939, Banca Naţională a României va pune în circulaţie pentru şi în locul Ministerului Finanţelor, bilete de 100 lei până la suma maximă de lei 3.500.000.00, prevăzută în textele citate mai sus referitoare la baterea monetelor de 50 şi 100 lei.

Biletele de 100 lei, puse în circulaţie potrivit prezentului Decret-Lege, au aceeaşi putere liberatorie casi acela a monetelor metalice de 50 şi 100 lei, pe care le înlocuesc.

Monetele metalice de 50 şi 100 lei vor putea circula până la data de 12 Octombrie 1941. După această dată ele vor fi primite numai în plată de impozite până la 31 Decembrie 1941, după care dată aceste monete nu vor mai avea nicio valoare.

Preschimbarea monetelor se face de către casieriile Administraţiilor Financiare, de către Perceptii şi de către sediile Băncii Naţionale a României.

Monetele metalice de 50 şi 100 lei retrase vor fi demonetizate, iar metalul recuperat va fi întrebuinţat pentru nevoile apărării naţionale.

Biletele de 100 lei se vor pune în circulaţie pe baza unei convenţiuni ce se va încheia între Ministerul Finanţelor şi Banca Naţională a României.

Aceste bilete fiind puse în circulaţie pentru şi în locul Ministerului Finanţelor, nu fac parte din emisiunea Băncii Naţionale a României şi vor fi retrase şi înlocuite de Ministerul Finanţelor cu monetă metalică, de îndată ce împrejurările vor permite baterea acesteia.

ACT.V.TATEA CASSEI A.TONOME A MONOPOLURILOR IN BASARABIA

Reinfiinţarea Inspectoratelor Regionale şi a circumscripţiilor de cultură a tutunului

Imediat după desrobirea Basarabiei, Cassa Autonomă a Monopolurilor Statului a păşit la reorganizarea serviciilor sale în această regiune, înfiinţând două inspectorate regionale cu câte 10 circumscripţii fiecare şi anume:

Inspectoratul Regional **Floreşti,** cu circumscripţiile: Sculeni-Hotin, (643 ha. teren cultivat cu tutun), Soroca (393 ha.), Cuhureşti-Soroca (598 ha.), Şoldăneşti (452 ha.), Rezina-Orhei (600 ha.), Răspopeni-Orhei (354 ha.), în total 3634 ha. şi al doilea Inspectorat regional, la Chişinău, având circumscripţiile: Orhei (784 ha.), Hârtopul Mare-Orhei (787 ha.), Călăraşi-Lăpuşna (335 ha.).

Rezultă deci că în acest an terenul cultivat cu tutun în Basarabia înglobează 5540 ha.

PERSONALUL CONDUCĂTOR

A fost numit următorul personal conducător de inspectorate şi circumscripţii: la Chişinău, d. inspector ing. agr. Iuliu Nistor; la circumscripţiile: Rezina-Orhei: Zamfirescu Ion; Călăraşi-Lăpuşna: Melnicov I. Pimen; Cuhureşti-Soroca: Gh. Căpitanu; Hârtopul Mare-Orhei: N. Ceachir; Răspopeni-Orhei: N. Neagu; Lipnic-Soroca: G. Parpeliuc; Şoldăneşti-Orhei: I. Ruga; Orhei: Ion S. Maxim; Chiperceni-Orhei: Ion Crivalap şi la circ. Soroca: C. Iubcu.

DEPOZITE DE FERMENTARE A TUTUNULUI

In momentul răpirii Basarabiei, C. A. M. avea construite 4 depozite de fermentare, la Chişinău, Orhei, Floreşti-Soroca şi Şoldăneşti-Orhei.

Depozitul de fermentare dela Chişinău era unul dintre cele mai moderne din Europa, fiind dotat cu instalaţii tehnice perfecţionate pentru condiţionarea aerului, (temperatură şi umiditate) şi având în acelaş timp toată aparatura necesară, în plus un laborator bine utilat. Aceste depozite erau construite din beton şi aveau o capacitate de înmagazinare de circa 3.000.000 kgr.

După desrobirea Basarabiei depozitele dela Floreşti-Soroca şi Şoldăneşti-Orhei au fost găsite în stare de funcţionare. Depozitele dela Orhei şi Chişinău au fost distruse de hoardele bolşevice prin foc şi dinamită, încât nu mai pot fi utilizate.

Directori ai acestor depozite au fost numiţi d-nii: ing. agr. G. Grămadă, la Chişinău; H. Cosma, la Orhei; Ion Trafinc, la Floreşti şi Ştefan Popescu la Şoldăneşti.

PROECTE DE VIITOR

La Chişinău a început să se construiască o mare fabrică de tutun, pe locul celei distruse de comunişti.

Deasemeni se reconstruiesc depozitele dela Orhei şi Chişinău, înlăturându-se dărâmăturile clădirilor incendiate de comunişti.

Funcţionarii din fiecare judeţ, lucrând sub conducerea d-lui inginer Petrini, după indicaţiile date de conducerea centrală, au luat legătură cu foştii gestionari, punându-se astfel în vânzare cantităţi suficiente pentru aprovizionarea populaţiei cu produsele C. A. M.

— N. I. P. —

Vânzarea portretelor oficia e

Ministerul Propagandei Naţionale comunică tuturor instituţiunilor publice şi persoanelor care solicită şi trimit bani pentru cumpărarea portretelor oficiale şi a lozincelor de afişat pe perete (extrase din cuvântările d-lui General Ion Antonscu) că aceste portrete şi lozinci sunt editate şi vândute direct de Monitorul Oficial, în condiţiunile următoare:

1. — Vânzarea se face în Bucureşti, la Monitorul Oficial Bul. Elisabeta No. 29 tel. 5.18.20 cu achitarea anticipată a costului sau contra ramburs, pentru provincie.

2. — Preţul portretelor oficiale este de lei 15 exemplarul (M. S. Regele, M. S. Regina, Conducătorul Statului Român) lei 45, — o serie complectă. Preţul Lozincilor pe perete este de lei 25. — seria de 10 Lozinci. Sunt trei serii: 1. Şcoala (instituţiile culturale); 2. Armata şi 3. Instituţiile publice, particulare şi de Stat.

3. — In provincie, portretele se pot găsi la administraţiile financiare, precum şi la librăriile româneşti, cărora Monitorul Oficial le poate expedia, la cerere, contra ramburs sau contra cost anticipat cu un rabat de 20 la sută. Taxele de ramburs nu depăşesc suma de lei 35. de fiecare colet.

Se atrage atenţiunea publicului cu această ocazie, că expunerea portretelor oficiale trebue să se facă într'un cadru potrivit respectului cuvenit acestor portrete.

Pâine din fă ă de Soia

In străinătate se vorbeşte foarte des de pâine făcută din făină de grâu şi făină de soia. Incercările făcute la noi în ţară la Secţia de morărit şi panificaţie I. C. A. R., au ajuns la următoarele concluzii:

Intrebuinţarea făinei de soia în amestec cu făina de grâu la fabricarea pâinei, nu dăunează calităţilor de panificaţie, dacă făina de soia adăugată nu este în procente prea mari.

Aluatul obţinut din acest amestec trebuie prelucrat după o tehnică specială.

Adăugarea de făină de soia — în grâu accelerează fermentaţia aluatului, permiţând astfel o diminuare a cantităţii de drojdie de bere, realizând astfel o economie, sau durata fermentaţiei va fi mai mică.

Pâinele făcute cu 5—10 la sută făină de soia, au o coaje foarte frumoasă, netedă, miezul este dulce şi mătăsos şi se conservă proaspăt mult timp.

Făina de soia fiind un aliment excelent, cu procente foarte ridicate de substanţe azotoase (nutritive) pâinea fabricată cu soia va fi deci foarte nutritivă.

ULTIMA ORA

Numeroşi comandanţi sovietici făcuţi prizonieri

BERLIN, 11 (Rador). — Cu prilejul inaintărilor incoronate de succes, trupele germane din Ucraina au făcut prizonieri în afară de numeroşi bolşevici, şi pe comandantii a două corpuri de infanterişti, impreună cu statele lor majore, ca şi pe doi comandanţi de divizie.

Faptul că nimicirea formaţiilor bolşevice urmărite în Ucraina este cumplită, se confirmă din nou.

Intr'un singur loc, la o incrucişare importantă de drumuri, au fost ingropaţi 4.000 bolşevici, care au murit în luptă.

Pierderile în material de război de orice fel ale armatei sovietice sunt foarte mari.

Bolşevicii înregistrează pierderi grave pe tot frontul

BERLIN, 11. (Rador). — Formaţii puternice ale armei aeriene germane au luat parte la luptele terestre de pe frontul oriental, inregistrând succese mari.

Avioane de luptă şi avioane de bombardament in picaj, avioane torpiloare şi avioane de vânătoare au atacat fără incetare poziţii de artilerie şi posturi de mitraliere, care blindate şi autovehicule blindate şi motorizate, precum şi concentrări de trupe sovietice, obţinând în toate atacurile cel mai desăvârşit succes.

In regiunea cuprinsă între lacul Immen şi golful Narva, 110 care blindate sovietice şi 225 camioane automobile au fost nimicite.

Un număr de 25 de tunuri a fost scos din luptă.

In afară de acestea, numeroase trenuri au deraiat în urma efectului bombelor. Unele din aceste trenuri au fost serios avariate şi numeroase locomotive au fost scoase din serviciu de efectul bombelor şi al focului armelor de bord. In cursul tuturor acestor acţiuni, bolşevicii au suferit pierderi sângeroase.

In tot timpul acestor atacuri terestre au avut loc şi violente lupte aeriene, în decursul cărora 54 de avioane sovietice au fost doborite. Germanii au pierdut 4 avioane.

In urma grelelor pierderi ale aviaţiei sovietice, pentru bolşevici este din ce în ce mai greu de a-şi pune avioanele lor sistematice în acţiune. Ei se văd nevoiţi de a trimite unităţile, pe care le mai au încă la dispoziţie, acolo unde se mai pot servi de ele.

Pilotul Jurij Borisovici Konovalov, care a fost rănit şi doborit în spaţiul aerian din jurul Kiewului, fiind luat prizonier de germani a povestit că în ultimele zile a trebuit să execute 17 raiduri contra inamicului.

Escadrila lui a trebuit să execute mereu alte ordine, fără o clipă de odihnă.

La inceput, el nu a fost decât la Odesa.

In cursul ultimelor 15 zile însă, a cunoscut tot frontul dela Odesa la Smolensk.

In ultimele zile mai ales, numeroase alte escadrile au fost mutate de pe un aerodrom pe altul.

In tot acest timp, escadrila din care face parte şi el a fost refăcută de şase ori, din cauza numeroaselor pierderi suferite constant.

De asemeni, s'au mai creiat unele formaţii de bombardament din resturile mai multor escadrile de luptă.

Nimicirea bolşevicilor în luptele de lângă Odesa

BERLIN, 11 (Rador). — In timpul luptelor din sectorul sudic al frontului de est, soldaţi sovietici puşi pe fugă la nord-est de Odessa au incercat să câştige o clipă de linişte, aruncând un pod în aer, pentru a putea să-şi strângă forţele enorm de slăbite de atacurile germane.

Totuşi, în noaptea de 9 August, o companie de infanterişti germani a trecut fluviul, pătrunzând imediat în pădurile în care luaseră poziţie bolşevicii.

In luptele care au urmat toată noaptea, formaţiile bolşevice au fost împrăştiate şi complect decimate.

Această companie germană de infanterie a făcut 44 de prizonieri şi a capturat 2 tunuri antitanc şi 36 de cai.

In plus, bolşevicii au mai inregistrat circa 140 de morţi.

Compania germană nu a suferit aproape deloc pierderi.

RAPIDA INAINTARE GERMANĂ A DISTRUS TOATE CĂILE DE COMUNICAŢIE PE NIPRU

BERLIN, 11 (Rador). — Din sursă competentă se află că artileria germană a atacat la 9 August, de pe malurile Niprului, vase de comerţ sovietice, din care au fost scufundate 2.700 de tone.

Calea navigabilă pe cursul inferior al Niprului este de o necesitate urgentă pentru sovietici, deoarece toate celelalte căi de comunicaţie sunt distruse de armata de uscat germană, în cursul inaintării ei rapide.

COLOANE MOTORIZATE BOLŞEVICE SUB GRINDINA BOMBELOR GERMANE

BERLIN, 11 (Rador). — Atacurile pe care aviaţia germană le-a dat în ziua de 10 August asupra şoselelor desfundate şi asupra trupelor concentrate în Ukraina meridională au avut din nou foarte mari succese.

Coloanele motorizate au fost decimate şi au fost distruse 54 care blindate şi peste 300 autocamioane. In majoritatea lor, echipajele carelor sau autocamioanelor au fost omorite cu focul armelor germane.

In lupta contra artileriei, două baterii antiaeriene, un tun anticar, ca şi alte trei baterii de artilerie, au fost scoase din luptă.

Cele câteva linii de cale ferată ce se află în această regiune, au fost intrerupte în mai multe locuri, astfel încât ele nu sunt utilizabile decât pentru distanţe mici.

Şapte trenuri au fost serios avariate, sau au deraiat, sau au luat foc.

Mai multe bacuri destinate transportării trupelor bolşevice au fost bombardate şi serios avariate.

Cu prilejul luptelor aeriene care s'au desfăşurat pe deasupra acestei regiuni avioane de vânătoare germane au doborit 23 avioane sovietice, în timp ce doar un singur avion german nu s'a înapoiat la baza sa.

Divizia 180-a de infanterie bolşevică nimicită complect

BERLIN, 11 (Rador). — In cursul înaintării forţelor germane la sud de lacul Ilmen, a 180-a divizie de infanterie sovietică a fost silită să primească lupta cu trupele germane şi a fost complect nimicită.

Patrulă românească

COMUNICATUL GERMAN

PLOAIE DE BOMBE EXPLOSIVE ŞI INCENDIARE ASUPRA MOSCOVEI

Armata bolşevică se retrage în debandadă din Ucraina

BERLIN, 11 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

In sudul Ucrainei, urmărirea inamicului în retragere face pretutindeni progrese repezi.

In celelalte sectoare ale frontului oriental, operaţiunile sunt deasemenea continuate conform planului stabilit.

Noaptea trecută, formaţiuni de avioane de luptă au bombardat uzine de armament din Moscova, cu deosebire în nordvestul şi estul oraşului, şi au aruncat foarte multe tone de bombe explozive şi incendiare.

In lupta contra Marei Britanii, aviaţia germană a dat atacuri de noapte contra instalaţiilor portuare de pe coasta orientală a Scoţiei şi a Angliei.

In regiunea Mării Mânecii, avioanele de vânătoare şi artileria antiaeriană germană au doborit eri zece avioane britanice.

Un culegător de mine al marinei de război germane a doborit un avion inamic, un vapor de patrulare a mai doborit două, iar un vas spărgător de baraje a doborit şi el un avion britanic.

In Africa de Nord, avioane germane şi italiene de bombardament în picaj au isbutit să lovească în plin cu bombe instalaţiile portului Tobruk şi au redus la tăcere bateriile antiaeriene engleze.

In noaptea de 10 spre 11 August, o mare formaţiune de avioane germane de luptă a bombardat instalaţiile militare din Canalul Suez.

Noaptea trecută, avioane inamice izolate, venind dinspre nord-est, au sburat pe deasupra teritoriului Reichului incercând să ajungă la Berlin. Ele au fost respinse de focul artileriei antiaeriene. Au fost doborâte două dintre avioanele inamice care participau la această acţiune.

ROMÂNIA VA CĂPĂTA IMPORTANTE COMPENSAŢII LA SFÂRŞITUL RĂZBOIULUI

BERNA, 11 (Rador). — „COURRIER DE GENEVE" publică un articol intitulat: „Spre o nouă Românie Mare" următoarele:

Intâlnirea dintre Cancelarul Hitler şi Domnul General Antonescu, undeva pe frontul de Răsărit, — intâlnire în privinţa căreia ni s'au dat amănunte care arată caracterul extrem de cordial al acestei intrevederi dintre cei doi şefi de stat aliaţi — precum şi inalta decoraţie germană decernată Conducătorului, dovedesc că participarea României la războiul impotriva Rusiei Sovietice este pe drept preţuită la Berlin.

Führerul, după cât se spune, şi-a afirmat credinţa în viitorul României ceiace lasă să se înţeleagă că interesante compensaţii vor fi acordate Naţiunii aliate, drept răsplată pentru sforţarea desfăşurată în lupta comună împotriva bolşevismului.

In cursul ultimelor săptămâni trupele germano-române au străpuns poziţiile ruseşti dealungul Prutului; ele au depăşit pretutindeni acest râu şi au recucerit Bucovina de Nord şi întreaga Basarabie. Nistrul a fost apoi trecut, depăşindu-se în felul acesta vechea graniţă româno-sovietică; Republica Sovietică moldovenească a fost ocupată; însfârşit o ameninţare hotărîtă s'a cristalizat Odesei, marele port rusesc dela Marea Neagră, care se află la o mică depărtare de gurile Nistrului.

Aceste prime succese sunt de natură să întărească încă şi mai mult prestigiul Domnului General Antonescu, care a luat puterea în condiţii foarte grele, în 1940. România se înfăţişa atunci sub chipul unei naţiuni umilite şi sărăcite. Ea fusese silită să cedeze fără luptă Basarabia, Bucovina de Nord, Dobrogea de Sud şi jumătate din Transilvania. Glorioasa moştenire a Regelui Ferdinand, fusese astfel delapidată.

România a avut astfel un prilej unic de a redobândi o parte din teritoriile pierdute şi de a răscumpăra înjosirea naţională din 1940, contribuind totodată la înfrângerea Rusiei Sovietice, printr'o colaborare militară cu Reichul.

Conducătorul a înţeles aceasta de îndată şi n'a şovăit să-şi ia răspunderea jertfelor pe care războiul le impune poporului român.

Rezultatele obţinute după 6 săptămâni de luptă îngădue Domnului General Antonescu să justifice în ochii Naţiunii nu numai declaraţiunea de război împotriva Sovietelor, dar şi întreaga politică externă urmată de când a venit la putere.

Basarabia şi Bucovina de Nord au redevinit româneşti.

Activitatea aviaţiei italo-germane în Africa

ROMA, 11 (Rador). — Iată comunicatul oficial No. 433, al cartierului general italian:

In Africa de Nord, pe frontul Tobruk, lupte de patrule şi trageri de artilerie de o parte şi de alta.

Formaţii aeriene ale Axei au atacat obiectivele din fortăreaţă, baterii de apărare antiaeriană şi vapoare ancorate în port, provocând explozii şi pagube.

Alte formaţii aeriene au bombardat gara şi instalaţiile din portul Marsa Matruh şi au atins lucrările militare situate la est de Sidi El Barrani.

Avioane germane au atacat bazele aeriene britanice din Egipt.

Inamicul a executat raiduri contra localităţii Bardia şi a coastelor din regiunea Syrta.

In Africa Orientală, detaşamente comandate de locotenent-colonelul Ugolini au atacat pe inamic, punându-l pe fugă şi provocându-i pierderi grele.

Avioane britanice au bombardat din nou fortăreaţa Gondar şi reduta Uolcefit.

In timpul nopţii spre 11 August un avion englez a atacat vasul spital CALIFORNIA, ancorat la Syracuza, lovindu-l cu o torpilă. Vasul nu s'a scufundat.

Ruşii aruncă în lupte ultimele rămăşiţe ale armatei roşii

BERLIN, 11 (Rador). — In sectorul septentrional al frontului oriental, trupe germane s'au ciocnit în ziua de 9 August cu un grup de luptă sovietic cu un efectiv de circa 2000 oameni.

Această formaţie inamică era compusă din rămăşiţele mai multor divizii sovietice.

După o luptă puternică, formaţia sovietică a fost complet distrusă.

O republică autonomă din U.R.S.S. răsculată împotriva călăilor dela Moscova

HELSINKI 11 (Rador).— Corespondentul Agenţiei DNB semnalează o informaţie publicată de ziarul „Helsinkin Sanomat", care arată că după declaraţiile prizonierilor ruşi, există în Rusia un teritoriu autonom, numit Mari, însufleţit de o puternică dorinţă de libertate.

Această mişcare este din ce în ce mai puternică, deşi autorităţile sovietice au arestat şi deportat pe toţi şefii ei pe cari au putut să-i descopere.

Cartierele industriale din Moscova distruse de bombardamentele germane

BERLIN 11 (Rador). — Atacurile date de aviaţia germană contra Moscovei în noaptea de 11 August au fost îndreptate mai ales asupra instalaţiilor industriale situate în cartierele de est şi de nord-vest ale oraşului.

In aceste cartiere se găsesc, pe lângă uzinele de armament ale industriei grele sovietice, uzine de automobile, de tractoare şi de tot felul de maşini, cum şi diferite instalaţii ale industriei chimice.

Stalin ş şleahta lui de căpcăuni îşi pregătesc fuga în America

NEW-YORK, 11 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ziarul „New-York Encquire" anunţă din Washington că în cercurile Congresului domneşte teama ca Stalin, împreună cu vreo 3.000.000 de şefi comunişti ar putea să vină să se refugieze în Statele Unite, intrucât actualmente nici o ţară din lume nu ar consimţi să-i primească.

In cazul distrugerii armatelor sovietice de către germani, eventualitate ce pare sigură, date fiind simpatiile pe care guvernul din Washington le-a arătat faţă de Stalin în ultimul timp, scrie ziarul, este foarte posibil ca într'o bună zi d. Roosevelt să-i spună lui Stalin: Bine ai venit.

Rusia Sovietică şi Anglia alarmate de înfrângerile sovietice

ISTANBUL, 11 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Cercurile politice şi presa turcească continuă să comenteze pe larg ameninţarea anglo-sovietică contra neutralităţii Iranului.

In general, se afirmă că Iranul va rezista oricărei presiuni şi că Turcia va fi solidară cu el.

Manevrele britanice şi sovietice, contra Iranului, sunt puse în legătură cu înfrângerile suferite de sovietici pe frontul oriental. Toată lumea îşi dă seama că Londra şi Moscova caută o diversiune în Orientul Apropiat.

Opinia publică din Turcia dovedeşte un viu interes faţă de desfăşurarea situaţiei din Iran.

Unde se va decide soarta războiului

NEW-YORK, 11. (Rador). — *Corespondentul Agenţiei „Stefani" transmite:*

D-. Duff Cooper, care se află în drum spre Singapur, a acordat ziariştilor un interview, în cursul căruia a afirmat că Oceanul Pacific va fi teatrul unor mari evenimente.

Viitorul, a adăugat d-sa, nu trebue luat în considerare cu prea mult optimism.

Fostul ministru al propagandei britanice a desminţit svonurile relative la o apropiată încercare engleză de a debarca pe continentul european.

SOARTA BISERICEI CREŞTINE IN UNIUNEA SOVIETICĂ

BERLIN, 11 (UTA). — Furia de distrugere bolşevică s'a exercitat cu toate mijloacele ce i-au stat la îndemână, asupra Bisericii Ortodoxe, imediat dela isbucnirea revoluţiei. Patriarhul rus Tyhon a murit la 7 Aprilie 1927, într'un lagăr de prizonieri. Iar urmaşul său Petru a fost exilat, dispărând în împrejurări pline de mister, ai cărui autori sunt lesne de înţeles. Acestuia i-a urmat Patriarhul Sergiu, acceptat şi de bolşevici. Concomitent cu el, adevăratul conducător al „Bisericii Vii", a fost Mitropolitul Wedenscki, băgat în lagăr chiar dela început. După ce a fost împuşcat şi acest mitropolit, în Decembrie 1938, Biserica a trecut prin crize extrem de grele. Actualul Patriarh Sergiu trăieşte încontinuu copleşit de teama că va împărtăşi aceeaşi soartă.

Minorităţile catolice şi protestante din URSS au avut parte de acelaş tragic destin. Bisericile lor au fost dărâmate şi profanate, apreoţii şi credincioşii au fost împuşcaţi sau exilaţi. Biserica de rit greco-catolic a dispărut odată cu exilarea şi moartea conducătorului ei spiritual, Episcopul Fedorov. Papa, în urma unei enciclici a Sa, este atacat mai mult ca oricând fiind considerat ca un duşman de moarte al bolşevismului. Dacă ţinem seama de lupta făţişe indeobşte cunoscută întregei lumi culturale a regimului bolşevic împotriva Bisericii Creştine, care a culminat prin înfiinţarea bezbojnicilor mişcarea de stat ateistă, ne putem face o imagine limpede a acestei crunte realităţi, în care se găseşte în momentele de faţă Biserica Creştină din URSS.

VAPOARE SOVIETICE SCUFUNDATE IN OCEANUL INGHEŢAT DE NORD

BERLIN 11 (Rador). — Zilele acestea, forţe navale germane au operat cu succes în Oceanul Ingheţat de Nord.

In cursul unei misiuni, distrugătoare germane au scufundat, cu focul artileriei lor, un vas de patrulare al marinei de război sovietice iar un submarin german a scufundat cu o torpilă un distrugător sovietic.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9